

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil ikke afvise, at det, fru Dorit Myltoft kom med, kunne være sagligt, men jeg spurgte jo faktisk, om ikke De Radikale kunne komme med et eksempel på, hvad der kunne være relevant at sætte ud til afstemning.

Jeg ved, at De Radikale har det i deres parti-program, og jeg ved, at udenrigsminister Niels Helveg Petersen har rejst land og rige rundt for at ændre grundloven med bl.a. flere folkeafstemninger, men jeg ved også, at de aldrig nogen sinde er kommet med et konkret forslag om folkeafstemning. Jeg ved også, at alle de forslag, der har været om folkeafstemning, har De Radikale stemt imod. Derfor tillader jeg mig at sige, at det er det rene vand.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 192: Forslag til lov om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 12/3 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Socialdemokratiet kan støtte forslaget til ny dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og UK. Det gælder også forslaget nye regler om beskatningsretten til pension, for så vidt angår

udbetalinger fra danske private pensionsordninger til personer, som er flyttet fra Danmark til UK.

Af rimelighedshensyn kan vi tilslutte os, at der indføres en bundgrænse på 200.000 kr., således at der kun betales dansk skat af pensionen, i det omfang den overstiger 200.000 kr. Vi mener imidlertid, at det er vigtigt, at man også i fremtiden holder mulighederne åbne for at kunne lukke eventuelle huller, hvor folk eller virksomheder helt bevidst har anvendt samspillet mellem de forskellige landes beskatningssystemer til at nedbringe den danske beskatning. Det sikrer denne aftale, og derfor støtter vi den.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører: Hvorfor i alverden er det rimeligt at friholde de 200.000 kr.? Det er jo penge, som folk har vidst ville blive beskattet, når de kom til udbetaling. Det har været forudsætningen i de ordninger, der har gjort dem skattefrie.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det var, som jeg sagde i min ordførertale, ud fra en rimelighedsbetragtning med hensyntagen til, at folk etablerer sig under gældende vilkår.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg skal på Venstres vegne sige, at vi kan støtte det, der lægges op til med hensyn til ikkebeskatning af søfolk fra United Kingdom med arbejde på danske skibe.

Vi kan støtte, at der sker en opstramning af de her regler, hvorefter en person, der er flyttet til Danmark, kan få fradrag ved dansk beskatning for indbetalinger til pensionsordninger i Storbritannien.

Vi kan støtte det, der anføres om subsidiaær beskatningsret for Danmark, det, der er nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget under artikel X.

Vi kan støtte, at der indsættes en ny antimisbrugsregel for udbytter, renter og royalties. Jeg har svært ved at se, hvilke saglige argumenter der skulle være for, at man ikke gennemførte denne beskatning.

Og så kommer vi til det, der er det væsentlige, nemlig de private pensionsordninger. Her er forholdet, at det ligger Venstre utrolig på sinde, at vi ikke medvirker til noget, der har – og nu ved jeg godt, at det mere eller mindre er ved at blive et forslidt ord – tilbagevirkende kraft.

Vi kunne støtte hele lovforslaget, hvis det drejede sig om at beskatte pensionsordninger for de mennesker, der fremover flytter derover, men ikke, når det også gælder de mennesker, der nu bor derovre. Uanset om man indfører en bundgrænse eller ej – man kunne lige så godt diskutere, om den skal være på 100.000 kr. eller på ½ mio. kr. – er det princippet i det, som vi forholder os til. Vi kan se det forstandige i at lave en overenskomst magen til den, vi lavede med Tyskland for nogen tid siden.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg kunne da godt tænke mig, om hr. Svend Aage Jensby kunne fortælle os lidt mere om, hvad han mener med begrebet tilbagevirkende kraft. Betyder det, at mens man er skatteborger i Danmark, og der så indføres ændringer i skatereglerne f.eks. i kraft af en ny skattereform, som får konsekvens for de mennesker, der bor her, at det er med tilbagevirkende kraft? Eller er det kun, fordi man er skatteborger, der bor uden for landets grænser, at det er med tilbagevirkende kraft?

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Det er faktisk de ting, som blev fremført, da vi forhandlede dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Tyskland. Det er – kald det tilbagevirkende kraft eller ej, man kan bruge forskellige udtryk – forventningsprincippet, der er det afgørende for os.

Brian Mikkelsen (KF):

Forleden kørte en større dansk avis kampagnen om de 149 skatter og afgifter, og det var vist med god grund. Skatteministre, og det uanset politisk baggrund, har jo altid haft en veludviklet evne til at finde på nye skatter og afgifter, og nu er det så naturligt, lader det til, at gå i gang med ekstra skattebyrder for danskere i udlandet.

Vi har aldrig nogen sinde fra konservativ side haft indvendinger imod fornuftige overenskomster om dobbeltbeskatning. Vi ser det som et naturligt led i en internationalisering, hvor skattemyndighederne skal arbejde sammen og ikke bare beskatte dobbelt, hvilket vil være ødelæggende for den sunde udveksling af arbejdskraft, kapital og meget andet.

Efter denne generelle tilslutning til dobbeltbeskatningsaftalerne vil jeg gerne kommentere to ting i dette forslag til indgåelse af protokol.

Det første er muligheden for alligevel at beskatte i et kildeland, hvis man kan konstatere misbrug. Vi finder denne formulering i forslaget til ændringer af artikler i overenskomsten, f.eks. i artikel 10, nr. 6, om udbytter, og vi vil meget gerne konkret have at vide, hvad skatteministeren har tænkt sig med hovedformålet, for det er jo meget subjektivt. Godt nok kan skatteministeren vide meget – det gør han jo i nogle tilfælde i hvert fald – men han kan vel ikke vide, hvad folk tænker. Hvem skal finde ud af det? Denne formulering gælder, både for så vidt angår renter, royalties og altså udbytter, og derfor er det vigtigt, at vi f.eks. under udvalgsbehandlingen får på plads, hvordan skatteministeren vil føre bevis for, at hovedformålet har været spekulation.

Selvfølgelig kan vi som konservative ikke bare gå ind for, at man ignorerer vores skattesystem. Men på den anden side skal det ikke bare være virksomhedernes opgave at betale så meget i skat som muligt, dvs. finde det land, hvor de kommer til at betale så meget som muligt, selv om det naturligvis i mange tilfælde vil være meget godt for Danmark.

Det bør ikke altid være virksomhederne, der skal have bevisbyrden, for at de har undgået noget; det må være skattemyndighederne. Og så må vi som sagt kræve meget præcise regler for, hvordan man definerer hovedformålet mest af alt af hensyn til virksomhedernes retssikkerhed, som vi i hvert fald lægger meget vægt på.

Det andet problem er pensionsordningen, som Venstres ordfører var inde på, med bundfradraget på 200.000 kr., som dog altså kun gælder for dem, som var bosat dér inden lovforslagets fremsættelse. Det synes vi er en rimelig indrømmelse i forhold til den første udmelding fra ministeren om at beskatte efter danske regler for de danske pensionere, som er relevante her.

Vi vil som udgangspunkt og som princip sige, at det er rimeligt, hvis man har en ratopension eller en kapitalpension, som man tager med til udlandet, og man har fået fradraget herhjemme, at man bliver beskattet efter danske regler i udlandet. Det synes vi fra konservativ side er rimeligt.

Men – og det er derfor, vi diskuterer det om tilbagevirkende kraft – hvis man har valgt at bosætte sig i et andet land med de gamle regler og altså har sat sig i nogle udgifter, eksempelvis har købt hus osv. og skal forsørge sin familie, er det efter vores opfattelse med tilbagevirkende kraft, at man lige pludselig ændrer reglerne i

forhold til udgangspunktet for, at man f.eks. er flyttet til England.

Princippet om, at man skal beskattes i Danmark af noget, man alligevel har haft fradrag af, synes vi er rimeligt, det er fair, og det vil vi godt støtte, men lige netop det her konkrete, hvor man altså gør det med tilbagevirkende kraft, kan vi ikke støtte.

Det vil vi selvfølgelig dyrke under udvalgsbehandlingen, og vi vil også spørge ministeren, om han vil ændre lovforslaget, således at den person, der er bosat i England f.eks. den 12. marts 1997, kun skal betale dansk skat af sin pension, i det omfang den overstiger 200.000 kr., selv om vedkommende ikke allerede modtager privat pension fra Danmark. Baggrunden for det skal jo søges i, at det i hvert fald efter vores opfattelse er urimeligt, at en person ikke skal være omfattet af 200.000-kroners-reglen, hvis han var bosat i England senest den 12. marts 1997, og f.eks. først modtager privat pension fra Danmark på et senere – måske oven i købet meget nært – tidspunkt fra nu af.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu skal jeg jo ikke afvise, at det kan være mig, der er tungnem, men jeg må ud fra det, jeg hørte fra den konservative ordfører, tilstå, at jeg ikke kan få tingene til at hænge sammen. Hvordan og hvorledes kan man både have det synspunkt, at det er rimeligt, at ting, der er fradrag for i Danmark, skal man i givet fald også beskattes af, og samtidig mene, at hvis det er sådan, at man har bopæl det sted, så skal man ikke være omfattet?

Det kan da ikke hænge sammen eller passe, når det drejer sig om det her pensionspørgsmål, og derfor kan jeg ikke finde ud af, om hr. Brian Mikkelsen egentlig er for eller imod.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Nu skal jeg til beroligelse for hr. Jacob Buksti sige, at jeg ikke har skiftet parti og er gået over til det andet regeringsparti her, for vores holdning er jo klar nok.

Vi mener ikke fra konservativ side, at man kan flytte til et andet land, lukrere på fradragsretten herhjemme og så blive beskattet efter lempeligere regler i f.eks. England. Det mener vi i princippet ikke er rimeligt.

Men vi synes, at hvis man under en anden lovgivning, under nogle andre forudsætninger,

som man har oplevet i de sidste 10 år, f.eks. er flyttet til England og har regnet med, at man skulle beskattes efter de engelske skatteregler, er det rimeligt, at man fastholder det princip, for ellers er det at lave det med tilbagevirkende kraft, for så ændres de vilkår, hvorunder man er flyttet til et andet land.

Jes Lunde (SF):

Vi synes generelt, det er en fornuftig overenskomst, der er indgået her; den følger jo de normale principper på stort set alle områder.

Men der er et enkelt område, hvor vi synes, skatteministeren har været for blød i knæene over for Det Radikale Venstre. Jeg har forstået, at Det Radikale Venstre har lavet lobbyarbejde, for at de mennesker, der har lavet skatteflugt til England, og som nu sidder derovre og kan nøjes med at betale en meget lav skat af pensionsindkomst fra Danmark, skal have lov til at blive ved med at blive beskattet meget billigt i England. Det er Det Radikale Venstres fortjeneste, har jeg forstået. Jeg synes, det er fuldstændig uforståeligt, at Det Radikale Venstre har indtaget den rolle, og endnu mere uforståeligt, at skatteministeren har bøjet sig for den pression.

Når nogle mennesker i flere år har taget et skattefradrag på op til 68 pct. i Danmark for indbetalinger på kapitalpension, og når de så bagefter flygter over for at få en ekstrem lav beskatning af udbetalinger fra den kapitalpension, så synes jeg ikke, at det er noget, vi har nogen som helst grund til at beskytte. Derfor synes jeg egentlig, at det princip, som skatteministeren nu går over til, hvor pensionsindkomst fra Danmark, beskattes i Danmark, også burde gælde de mennesker, som har været i gang med den her skatteflugt. Der var for mig at se ikke behov for at lave nogle værnregler til fordel for den type mennesker.

Men overenskomsten er jo indgået, og der er nok ikke så meget at gøre ved det nu, men mit råd vil være til skatteministeren, at han en anden dag ikke skal være så blød over for Det Radikale Venstre, når de indtager standpunkter, der er så mærkværdige.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg bliver nødt til indledningsvis at sige til hr. Jes Lunde, at Det Radikale Venstre har altså ikke nogen organisationstilknytning til foreningen af skatteflugtsudvandrere fra Danmark til England.

Der har ligesom sikkert til alle andre medlemmer af Skatteudvalget været en korrespondance; der har været henvendelser fra enkeltpersoner, som er bosat i England, og som har beskrevet, hvordan en absolut indførelse i denne dobbeltbeskatningsoverenskomst ville påvirke dem i dispositioner, som er truffet ikke blot for få år siden, men for 30 og 40 år siden. Der er ofte tale om pensionister, som har været ansat i danske firmaers filialer i England, og som har en forholdsvis beskeden pension.

Vi mener grundlæggende, at disse folk er ude af stand til at ændre deres hverdag, de er ude af stand til at gå ud og tage et nyt job, og de er ude af stand til at kompensere for den ekstra beskatning, der måtte komme. De folk skal friholdes for konsekvenserne af denne dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det er vi nødt til at gøre, og vi ville også tage tilsvarende hensyn i Danmark.

Jeg har overhovedet ingen sympati for folk, der har udnyttet fradragsreglerne, og som har haft gavn af at flytte til et land, hvor de kan få billigere beskatning af penge, som de har sparet ved at få et fradrag i den danske beskatning.

Jeg mener, at ved den overgangsordning, det 200.000-kroners-fradrag, der er valgt her, har vi taget fornødent hensyn til de folk, der for mange år siden har bosat sig og har indrettet hele deres tilværelse på en ganske bestemt fikseret pension, og som ikke er i stand til at ændre deres hverdag, samtidig med, at vi nu får indført ordnede forhold for folk, der tjener penge i et land og bor i et andet land.

Vi mener kort sagt, at denne ordning er fornuftig, den er hæderlig, den er ordentlig, og den giver en tålelig overgangsordning for dem, der allerede har bosat sig i England, og som derfor har handlet i tillid til eksisterende regler. Derfor mener vi, at den ordning, der er fundet frem til, er yderst fornuftig, og at den selvfølgelig bør vedtages.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Arnold: Hvad nu, hvis man havde sat grænsen til 50.000 kr.? Ville det have gjort nogen forskel? Jeg spørger: Er det Det Radikale Venstres holdning, at man kan gribe ind i forventningsprincippet, som man gør her? Hvor skal grænsen sættes? Det er det principielle, jeg godt vil høre.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kan kun forklare hr. Jensby, hvad der har været det principielle for mig. Det principielle har været at se på de personer, som har en betragtelig alder, som har lagt deres aktive arbejdsliv bag sig, og som derfor som pensionister er ude af stand til at ændre deres tilværelse. Det er det, der for mig har været afgørende.

Hvilket niveau ligger de på? Hvad er deres typiske indkomstgrundlag? Vi kan sammenligne med den dobbeltbeskatningsaftale med de nordiske lande, som vi havde til behandling her for kort tid siden. Her var der personer ansat under DIS, som boede i Sverige, var skattepligtige i Danmark, og som var under DIS-ordningen; der findes ikke nogen tilsvarende ordning i Sverige. Disse personer, som var fuldt arbejdsdygtige, og som havde en alder, hvor de normalt kunne skifte arbejde og bopæl og land uden videre, måtte vælge mellem at være under DIS-ordningen eller bo i et nordisk land, hvor de ikke kunne komme under DIS-ordningen.

Jeg mener, der er en principiel forskel på at tage hensyn til folk, som er midt i deres aktive arbejdsliv, og som derfor kan disponere, vælge, skifte arbejde og land osv., og så hensynet til folk, der har deres aktive arbejdsliv bag sig, og som ikke kan røre sig. Det er det hensyn, der har været afgørende for, at vi har foreslået den overgangsordning, der er valgt her.

Kim Behnke (FP):

Allerede i december måned fik vi de første varsler om, at regeringen ville komme med et forslag til en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Storbritannien. På det tidspunkt glædede det os i Fremskridtspartiet, at både Venstre og Det Konservative Folkeparti var meget hurtige til offentligt at erklære, at hvis der var elementer af tilbagevirkende kraft, kunne de to partier ikke støtte dobbeltbeskatningsoverenskomsten, og de synspunkter har vi heldigvis fået bekræftet her i dag.

Men lige præcis Det Radikale Venstre synes jeg må have en grim smag i munden i dag. Berlingske Tidende kunne oven i købet på sin forside den 20. december 1996 med meget store typer meddele: »Radikale og CD stopper skatteforslag«, og den radikale skatteordfører, som er til stede her i salen, er citeret for at sige: »Det er urimeligt, så aftalen må genforhandles, så den tager hensyn til dem, som har disponeret i tillid til gældende regler«. Det var fru Elisabeth Arnold fra Det Radikale Venstre.

Nu hører vi i dag, at principper er til fals i Det Radikale Venstre. Vi hører, at der nu er indført en grænse på 200.000 kr., og at der for dem, der tilfældigvis har en pensionsformue på over 200.000 kr., gælder ét sæt regler, mens der for dem, der har et mindre beløb, gælder et andet sæt regler. Det er efter vores mening fuldstændig uholdbart.

Hvis man går ud i pressen og lover, at man vil nægte at være med til at gennemføre en lov, som det blev fremført af fru Elisabeth Arnold, er det uuhæderligt efterfølgende at indføre en beløbsgrænse, som har den konsekvens, at nogle bliver omfattet af loven, mens andre ikke bliver det.

Vi har et princip i Danmark om, at reglerne skal være fælles og ens. Det princip går man i den grad på kompromis med, al den stund man indfører denne 200.000-kr.s-grænse.

Det må være mærkeligt at sidde ovre i England og konstatere, at fordi man i løbet af sin aktive erhvervsalder f.eks. her i Danmark har formået at sætte ekstra mange penge til side, så man kunne få en ordentlig pension, bliver man skattepligtig, men hvis man ikke har formået at sætte så mange penge til side, så slipper man.

Derfor er det Fremskridtspartiets udgangspunkt, at dette lovforslag og denne dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal godkendes. Vi har set indtil flere lignende dobbeltbeskatningsoverenskomster igennem de senere år, både i forhold til Tyskland, Sverige og nordiske lande og nu også i forhold til Storbritannien, som hver gang betyder, at man nu er ude med riven over for de danskere, som på et eller andet tidspunkt har truffet den beslutning at flytte ud af landet og bosætte sig f.eks. i Tyskland, Sverige eller England, med det formål at kradske ekstra skattepenge hjem fra disse mennesker.

Det synes vi ikke er en særlig fair måde at opføre sig på, al den stund formålet med skatteoprævningen jo er at finansiere de velfærdsgoder, som vi eller i hvert fald et flertal mener, der skal stilles til rådighed her i Danmark. Bor man i England, Tyskland eller Sverige, har man jo ingen andel i de velfærdsgoder.

Så er der en lang række andre bestemmelser her i overenskomsten, og vi kan se af de protokoller, der er lagt frem, at det i allerhøjeste grad er fra dansk side, man har presset på for at få en skærpet lovgivning. Englænderne har været forholdsvis afslappede med hensyn til disse ting, og især når det gælder spørgsmålet om pensionsordningerne, er det ensidige danske ønsker, som er kommet til opfyldelse.

Vi mener, man skal lade være med at indføre den slags dobbeltbeskatningsoverenskomster, som udelukkende har til formål at lave ensidige aftaler. Formålet med dobbeltbeskatningsoverenskomster må være, at folk bliver frit stillet, at der bliver fri bevægelighed, at der bliver fri etableringsmulighed, og at man selvfølgelig har mulighed for at tage de goder med sig, som man har optjent. Hvis man i stedet for at sætte pengene til side til en pension har købt guld, sølv, ægte tæpper og andre værdigenstande, må man gerne tage dem med. Men har man sat pengene ind på en pensionsordning, kommer pengene til ekstraordinær beskatning. Det er vi modstandere af.

Endelig er der spørgsmålet om, hvad det er for nogle pensionsordninger, det egentlig drejer sig om. Det fremgår af ministerens skriftlige fremsættelsestale, at det drejer sig om private pensionsordninger. Men hvad er definitionen på private pensionsordninger i denne forbindelse? Det vil vi gerne have undersøgt under udvalgsarbejdet.

Er det sådan, at hvis man har en tjenestemandspension, må man gerne få den udbetalt, men er man ansat f.eks. i den offentlige sektor, hvor der er en PFA-ordning, må man ikke tage den med, uden at den kommer til beskatning? Og har man virkelig formået sig til i sit pengeinstitut eller forsikringsselskab at have tegnet en tillægspension, ja, så kan vi forstå, at man i hvert fald er omfattet.

Konklusionen for Fremskridtspartiet er, at vi ikke kan anbefale dette lovforslag, men vi håber, at det kan få en meget grundig udvalgsbehandling, så vi kan få fuldstændig afdækket, hvor mange personer der vil blive omfattet af det, og hvilke kvaler de vil blive udsat for.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne som en ren service over for hr. Kim Behnke forsøge at bringe ham ud af en vildfarelse, som jeg mener han gjorde sig skyld i. Hr. Kim Behnke talte om en formuegrænse på 200.000 kr. Jeg tror, at når hr. Kim Behnke får tid til at læse forslaget, vil han konstatere, at det er en indkomstgrænse.

Jette Gottlieb (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, vil jeg meddele, at selv om der er gode ting i denne aftale, er der også elementer, som vi ikke er tilfredse med.

Vi kan ikke indse, hvorfor man ikke fuldt ud skal beskætte pensionsudbetalinger fra ordninger, hvor der har været skattefradrag ved indbetalingen. Enhver, der har lavet disse private pensionsopsparinger, har jo vidst, at betingelsen – forventningsprincippet kunne man næsten sige – var, at man skulle beskattes ved udbetalingen. Det er den forventning, der måske endda er medvirkende til, at man rent faktisk flytter bopæl, så her er der i hvert fald noget at tage fat i.

Vi vil derfor spørge, hvad den præcise baggrund er for en friholdelse for netop op til 200.000 kr., og vi vil også under udvalgsarbejdet gerne have at vide, hvad denne friholdelse koster, ligesom vi godt vil have oplyst, om friholdelsen kan ændres, hvis Danmark beder England om en sådan ændring.

Endelig er vi ikke tilhængere af, at man pålægger England at undlade at beskætte indkomster, der udbetales skattefrit på skibe under DIS-registret.

Ole Donner (DF):

Da Dansk Folkepartis skatteordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, ikke kan være til stede, skal jeg på vort partis vegne give udtryk for, at vi er positive over for dette lovforslag.

Der er selvfølgelig det, der har været diskuteret, om, hvorvidt der kommer noget med tilbagevirkende kraft. Det vil vi have undersøgt nærmere i udvalget, for vi går ikke ind for, at man laver noget som helst med tilbagevirkende kraft, så der vil være en lang række spørgsmål, som vi ønsker nærmere belyst.

Men vi kan allerede nu meddele, at vi vil stemme ja til det endelige lovforslag.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg må konstatere, at der ikke er helt den forståelse for dette lovforslag, som man kunne ønske. Jeg må også konstatere, at man i højre side af Folketingssalen har den holdning, at vi skal være flinkere mod folk, der rejser til udlandet, end hvis de bliver herhjemme.

Der er såmænd mange eksempler i dansk skattepolitik historie på, at man har lavet ændringer i reglerne, og hvor der ikke har været nær så gunstige overgangsregler, som vi her har indført, jf. den interne regel om de 200.000 kr. som bundgrænse. Så budskabet er altså, at man skal være mere flink ved danskere, der flytter til udlandet, end man skal være ved danskerne selv, når man laver ændringer i lovgivningen. Det er jo interessant.

Lovgivning med tilbagevirkende kraft har også været nævnt. Jeg synes ikke, det er særlig relevant at bringe sådan noget frem, specielt ikke når man laver en overgangsregel, som gør, at en ganske stor del af de folk, som bosætter sig i England eller i Nordirland, og som har en sådan pensionsordning, overhovedet ikke vil blive berørt af reglerne. Det er kun dem, der har meget høje pensioner, der vil blive berørt af disse regler.

Jeg synes faktisk, må jeg nok sige, at man går i for små sko i relation til den måde, hvorpå man behandler danske skatteborgere, når man laver regelændringer. De regelændringer, der er tale om, er ikke kun regelændringer foretaget af den socialdemokratiske ledede regering; man kan så sandelig også nævne en række regelændringer, som har haft langt hårdere og kortere overgangsordninger, end man her ser et eksempel på.

Jeg må konstatere, at der ikke er et umiddelbart flertal for dette lovforslag. Jeg må lige oplyse om – det er ret vigtigt – at det, der er omtvistet, er en intern dansk regel, som foreslås indført. Det er ikke et element i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og UK. Jeg har lyttet til ordførerne, der faktisk alle sammen slutter op om dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem UK og Danmark.

Den interne regel vedrørende en overgangsordning, som jeg af egen drift har indført her, er ikke forhandlet og skal ikke forhandles med englænderne, så det er ikke sådan, at der skal foretages en eller anden form for omforhandling. Det er en intern dansk regel, som er indført efter eget ønske, og det vil sige, at den ikke påvirker det forhandlingsresultat, som Danmark og England har opnået i fællesskab.

Det er det, der er udgangspunktet, når vi nu, kan jeg forstå, under udvalgsbehandlingen skal se nærmere på problemstillingen. Her er jeg selvfølgelig parat til at svare på de spørgsmål, der måtte være, og så må vi se, om vi kan finde frem til noget i fællesskab.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg skal først kvittere over for hr. Buksti. Det var korrekt at påpege min fortalelse. Jeg er opmærksom på, at det er 200.000 kr. i indtægt fra en pensionsordning og forhåbentlig ikke kun 200.000 kr. som den samlede pensionsformue.

Men det, der bringer mig herop, er ministerens seneste udsagn om, at der er et område,

hvor vi her i Danmark kan bevæge os uden at skulle ulejlige de britiske myndigheder med en ny forhandling. Det glæder mig, for vi har i forbindelse med tidligere dobbeltbeskatningsoverenskomster været udsat for, at når der var bemærkninger fra ordførere her i salen, fik vi af daværende ministre at vide, at det var et færdigforhandlet stykke papir, og at der ikke kunne rettes så meget som et komma.

Så jeg er meget glad for, at Folketingets Skatteudvalg faktisk har en mulighed for at gå ind i denne sag, så vi kan finde frem til en ordening, som alle vil have glæde af. Det tror jeg vil være til fordel både for hele stemningen om det at lave skattelovgivning i Danmark og for de mennesker, som på et eller andet tidspunkt er flyttet til udlandet i tillid til, at der var et regelsæt, der var gældende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 175: Forslag til lov om ændring af lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven). (Fremførsel af uudnyttet personfradrag). Af Kim Behnke (FP) m.fl. (Fremsat 27/2 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):
Dette lovforslag er fremsat af medlemmer af Fremskridtspartiet. Det foreslås, at et uudnyttet

personfradrag for personer, som ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år, skal kunne fremføres til udnyttelse i et senere indkomstår. Der foreslås ikke nogen tidsbegrænsning i adgangen til at fremføre dette uudnyttede underskud.

I henhold til bemærkningerne til lovforslaget skulle forslaget være en naturlig konsekvens af de regler, der findes i personskatteloven og ligningsloven om fremførsel af negativ indkomst.

Det er jeg meget uenig i, for forslaget indebærer, at personfradraget vil blive behandlet på samme måde som et ligningsmæssigt fradrag, men til forskel fra personfradraget ligger der faktisk afholdte udgifter bag ligningsmæssige fradrag.

Jeg kan give et enkelt eksempel: Når en lønmodtager eller en selvstændig erhvervsdrivende fradrager faglige kontingenter ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst, har den pågældende rent faktisk betalt beløbet til fagforeningen, og hvis den skattepligtige indkomst bliver negativ, kan det negative beløb fremføres til modregning i positiv indkomst for de nærmest efterfølgende fem år.

Det synes jeg er rimeligt, for så længe der ligger afholdte udgifter bag fradraget, er der en meget mere basal grund til afholdelse af fradraget.

Men personfradraget er ikke udtryk for, at der er afholdt fradragsberettigede udgifter. Personfradraget er reelt blot et trin på skatteskalen, hvor indkomsten ikke beskattes. I 1997 udgør personfradraget 30.600 kr., og det vil sige, at hvis den skattepligtige indkomst i 1997 ikke overstiger 30.600 kr., skal der ikke betales skat af den.

På tilsvarende måde skal der kun betales mellemskat og topskat i 1997, i det omfang indkomstgrundlagene for disse skatter overstiger henholdsvis 135.300 kr. og 244.600 kr. Og uudnyttet bundfradrag vedrørende mellemskatten og topskatten kan heller ikke overføres til senere indkomstår.

Aktieindkomst, der ikke overstiger 34.000 kr. i 1997, beskattes med 25 pct., mens den del af aktieindkomsten, som overstiger 34.000 kr., beskattes med 40 pct. Men hvis en skattepligtige ikke har aktieindkomst i et indkomstår, kan det uudnyttede beløb ikke overføres således, at en større del af indkomsten i senere indkomstår kun beskattes med 25 pct.

Sådan kunne jeg fortsætte med at give eksempler på bundfradrag og beløbsgrænser, som kun gælder for det indkomstår, som de vedrør-